

*De religione Fratrum militum
Templi.*

Is ita gestis procedente tempore Cap. 65o
cum omnibus mundi partibus
diuites & pauperes, iuuenes &
virgines, senes cū iuniorib⁹ loca
sancta uisitaturi Hierosolymam
pergerent, latrunculi quidam &
raptores, & uiarum publicarum prædatores
incautis peregrinis insidiantes, multos ex ipsis
spoliabant, quosdam autem trucidabant. Qui-
dam autem Deo amabiles & deuoti milites
charitate feruentes, mundo renunciantes, &
Christi se seruitio mancipantes, in manu
Patriarchę Hierosolymitani, professione &
voto sollemni sese astrinxerunt, ut à prædi-
ctis latronibus & uiris sanguinum defende-
rent peregrinos, stratas publicas custodirent,
more Canonice regularium in obedientia

81. 157
 & castitate, & sine proprio militaturæ summo Regi. Quorum præcipui extiterunt viri venerabiles & amici Dei, Hugo de paganis, & Gaufridus de sancto Aldemaro. In hoc autem tam sancto proposito nõ nisi nouem fuerunt à principio. Talibus autem vrètes vestibus, quales eis in eleemosyna largiebãtur fideles, nouem annis In habitu sæculari seruiuerunt. Rex autem & eius milites prædictis viris nobilibus, qui omnia pro Christo reliquerant, compatiens, vna cum Domino Patriarcha de rebus proprijs eos sustentabant, quædam beneficia & possessiones eisdem postea pro remedio animarum suarum conferentes. Et quoniam nondum propriam habebãt Ecclesiam, neque certum domicilium, Dominus Rex in quadam parte palatij sui iuxta Templum Domini, eisdem ad tempus habitaculum concessit. Abbas autem & Canonici Templi Domini plateam, quam habebãt iuxta Regis Palatium, ad opus officinarum eis tradiderunt. Et quoniam iuxta Templum Domini mansionem habuerunt, fratres militiæ Templi postea vt dicitur sunt appellati. Cum autem annis nouem in hac professione & sancta paupertate communem vitã ducentes concorditer & quasi vnus moris in domo permanissent, anno gratiæ millesimo centesimo vigesimo octauo, de mandato Domini Papæ Honorij, & Domini Stephani Hierosolymitani Patriarchæ, instituta est eis regula, & albus habitus absque aliqua cruce assignatus. Hoc autem factum est in concilio generali

Psal. 76

generali apud Trecas ciuitatem Campaniæ celebrato, sub Domino Albanense Episcopo Apostolicæ sedis Legato, præsentibus Remensi & Senonensi Archiepiscopis, & Cisterciensis ordinis abbatibus, cum multis alijs ecclesiarum Prælati. Post hæc vero Domini Eugenij Papæ mandato cruces rubeas vestimentis suis exterius affixerut, vestes albas in signum innocentie deferentes. Per cruces autem rubeas martyrium designantes, eo quod sanguinem proprium secundum instituta regulæ pro defensione terræ sanctæ effundere sunt professi: Et Christi crucis inimicos viriliter expugnãdo, à Christianorum finibus propellere: & ad nutum & mandatum eius, qui præest militiæ, non impetuose neque inordinate, sed prudenter & cum omni cautela ad prælia procedendo, primi in progrediendo, in regrediendo postremi. nec est eis licitum terga fugiendo dare, vel sine mandato reuerti. Et quoniam strenui & fortes Christi milites, tanquam alteri Machabæi, de viribus suis non præsumentes, sed in virtute diuina spem omnemponentes, & in cruce Iesu Christi summam habentes fiduciam, pretiosè in conspectu Domini morti corpora sua pro Christo exponebant, Dominus cū ipsis & pro ipsis pugnabat. Vnde adeo formidabiles facti sunt fidei Christi aduersarijs, quod vnus persequeretur mille, & duo decem millia. non quot essent, sed magis vbi essent, dum ad arma clamaretur, interrogantes: Leones in bello, agni mansueti in domo: in

Dom. 32

expeditione milites asperi, in ecclesia velut Eremitę & monachi: inimicis Christi duri & feroces, Christianis autę benigni & mites, vexillum bipartitę ex albo & nigro, quod nominat bauceant, pręuium habetes: eo quod Christi amicus candidi sunt, & benigni: nigri autem & terribiles inimicis. Et quoniā religionis vigor absque distinctione disciplinę non potest obseruari, viri religiosi & prudetes a principio sibi pręcauetes, & in posterum prouidentes, transgressiones seu negligentias delinquentiũ fratrum nullo modo dissimulare, vel impunitas pręterire voluerunt, sed quantitatem criminum & peccatorum circumstantias circumspecto examine diligenter ponderantes, a consortio suo quosdam irreuocabiliter eijcientes, crucem rubeam auferebant, ne morbide caprę contagio, grex ouium macularetur. Alios autem vtque ad condignam satisfactionem ad terram absque mappa cibum tenuem sumere, vt coram omnibus eis rubor, & alijs timor incuteretur, iniungentes: quibus etiam ad cumulum maioris confusionis & expiationis canes, si forte secum manducaret, non liceret amouere. Alios etiam vt a gehennali carcere valerent liberari, carceribus & vinculis ad tempus, vel in perpetuum, secundum quod expedire videbatur, coęrcebant. Multis insuper alijs modis secundum regulę salutaris instituta, ad obseruantiam regularis disciplinę & professionis honestę, rebelles & contumaces compellebant, Domino etiam Patriarchę Hierosolymitano,

solymitano, a quo professionis principium, & vitę corporalis subsidium habuerunt, debitam obedientiam & reuerentiam humiliter exhibebant. Decimas & alia que sunt Dei, Deo; & que sunt Cęsarıs, Cęsari reddentes. Nulli molesti erant, sed ab omnibus propter humilitatem & religionem amabantur. Ex quo factum est quod nomen honestatis eorum, & fama sanctitatis, quasi cella aromatica redolens suauitatem odoris, diffusa est per mundum vniuersum, & impleta est domus sanctę ecclesię ex odore vnguenti, & memorię eorum in ore omnium fidelium quasi mellis dulcedinem sapiebat. Virtutes autem & pręlia eorum, & gloriosos de inimicis Christi triumphos, enarrabit omnis ecclesia sanctorum. Milites autem ex vniuerso mundo non solum mediocres, sed & Duces, & Principes eorum exemplo mundi vincula disrumpentes, & omnibus pro Christo renunciantes, ad eos confluebant. professionis & religionis eorum cupientes esse participes, pomposam mundi vanitatem, & carnales delicias a se penitus relegantes, & tanquam stercore reputantes, Christi militiam & religionis humilitatem diuinitus inspirati deuotissimę amplexabantur. Vnde modico tempore adhuc multiplicati sunt, quod in conuentu eorum plusquam trecentos equites, exceptis seruentibus, quorum non erat numerus, omnes albis chlamydibus indutos habent. Amplis autem

possessionibus tam citrà mare quàm vltà dilatati sunt in immensum. villas, ciuitates, & oppida exemplo Fratrum hospitalis sancti Ioannis possidentes, ex quibus certam pecunię summam pro defensione terre sanctę summo eorũ magistro, cuius sedes principalis erat in Hierusalem, mittunt annuatim. Pari modo summo & principali magistro hospitalis sancti Ioannis procuratores domorum, quos præceptores nominant, certam pecunię summam singulis annis transmittunt. Prædicti enim hospitalis fratres, ad imitationem fratrum militię Templi, armis materialibus vrentes, milites cum seruiantibus in suo collegio receperunt, vt adimpleretur quod dictum est per Isaiam Prophetam de promotione & statu futurę ecclesię: Ponam te in superbiã sæculorum. Et iterum: Lupus & agnus pascetur simul, Leo vt bos comedet paleas, habitabit Lupus cum agno, & pardus cum hoedo accubabit: Vitulus & Leo, & ouis simul morabuntur.

*Magi-
stros.*

Isa. 60.

Isa. 65.